

La non non trista

Aiegut en lo bressol
l'infant somnia
d'angelets ab un estol
que Déu l'hi envia.

Angelets d'alegres ulls
que fan estreja,
y ab hermosos cabells rulls
que l'vent oneja.

La mareta va cantant,
y bressolant.

L'infantó està ben malalt,
Remey no's troba
per curarlo de son mal
que al men lo roba.

Per damunt sob ulls, la son
son vot va estendre

Bem l'hi canta la non non
ab veu molt tendre

sa mareta, que plorant
va bressolant.

Fillet men-la mare diu
tota tristida

i Ay, pobret, com se somriu
la meua vida!

No voldria robar ten Déu
perquies ma joia,
prio si't roba, al costat teu
vindre alegroja

Diu la mare bo-y-plorant,
y bressolant

La mareta s'ha aturat
y no bressola

L'infantó s'es despertat
y planya mormola

Que tindria lo meu filllet,
- l'hi deu la mare -

Que tindria'l meu Jesuset
d'hermosa cara?

L'infantó la mira al por,
y aixanca'l plox.

Fillet men, rey del meu cor,
¿quina es ta pena?

De quin goig lo meu amor
pot fer-te ofensa?

i Si'l vessar tota ma sauch
un remey fora....

L'infantó se torcha blanch,
itansi no plora!

La mareta s'espantat,
y l'ha abraçat

Ser lo front del infantó
la suor perleja.

Ja del cos del pobriessó
la mort te envaja.

Centenint l'ardenta alé
la mare calla.

i Ay quant prompte la mort ne
brandant sa dalla!

En sos brassos l'estreny fort...

i L'infantó es mort

La non non trista Lluís J. Calçada

Veu
X

No molt poc a poc

Piano

2da

Poc a Poc

Al-je-gut en lo bres. sol l'in-fant som-

iv - a

Poc a Poc

d'an-ge-lets ab un es- tol que deu l'hien- vi - a

Poc a poc

Angl-lets d'a-le greo

ells que fan en ve - ja
mes poc a poc
jab her-mo-sols ca bells

mells que'l ven o-ne-ja
La ma-re-la va can-

lant constant
cantant y bres-so
lant.

molt mes poc a poc

Breia mare ten cantant
son dol consola.

- Angel meu, mon infantó
souvent ma vida.

sens pensar que son infant
al cel s'envola

Reyet meu, digam qu'aixó
tot es merçida.

Van tocant los dits de neu
la freda cara

i Si la flor mon Deu heu pres,
prenen la branca!

be-j. diguentlli. - Fillet meu,
reg de la mare...

puig lo meu me serà un pes
si'l fill me manca.

Quant per fi mort l'ha sentit
llessa un gaurcrit.

Diri la mare tot plorant,
besant l'infant.

La vinguda en aquest mon
no ha durat gaire.

Tou com invol que se fón
desfet per l'aire.

Ja no ohiré may mes la neu
amoresida.

i Vull anar al costat teu
a l'altre vida!

- I al final lo plany del cor
la mare mor.

Ineniada ab accésit a Manlles 1902.

Joseph Calzada